

Палтото на благодарността от Керън Харви Кокс (приказка за малки и големи)

Имало едно време едно малко момче на име Дейвид. Дейвид имал чудесно семейство и живеел в прекрасна къща. Имал по-малка сестра на име Сали и страхотно куче на име Ръсти. Имал много хубави играчки, с които да си играе и ходел в най-доброто училище. Имало само едно нещо, което Дейвид не притежавал, знанието как да бъде щастлив. Нищо не можело да накара Дейвид да се усмихне, без значение, какво майка му, баща му, сестра му и дори Ръсти се опитвали да направят, Дейвид винаги бил нещастен.

Един ден Дейвид си седял на люлката в задния двор и се чувствал тъжен. Едно момиче влязло директно в техния двор, отишло при Дейвид и му казало, „Здравей, аз се казвам Санди, виждал ли си моето палто на благодарността наоколо.?“ Дейвид помислил малко и тогава отговорил, „Палто на благодарността, никога не съм чувал за нещо наречено палто на благодарността. Не, не съм виждал такова наоколо. Как все пак изглежда едно такова палто?“

„Ами“, казало малкото момиче. „Това е най-необикновеното палто в целия свят. Кара те да се чувстваш щастлив когато го носиш“. Дейвид попитал, „Какъв цвят е то?“

„О, то е с цвета на дъгата“, казала Санди. „Хайде да опитаме да го намерим и тогава ще разбереш как изглежда едно такова палто.“

И така Санди и Дейвид търсили навсякъде. Търсили зад къщата, търсили зад храстите, претърсили целия заден двор. Търсили, търсили...

Изведнъж чули, някаква суматоха. Всички птици, пчели, зайци, катерици, пеперуди, даже и кучето Ръсти се били събрали около старо дъбово дърво. Там било закачено, на един от клоните...красиво палто. Било с цвета на дъгата, точно както Санди казала. Животните издавали красиви звуци, които звучали като прекрасна музика.

„Виж, Дейвид, ето го, палтото на благодарността.“, казала Санди. „Хайде да ти го сложим и ще видиш как ще те накара да се почувстваш щастлив“. И така Дейвид изпънал ръце, Санди сложила палтото на раменете му, и той пъхнал едната ръка в ръкава, после другата. Дейвид казал, „Еха, това палто е много приятно, и аз се чувствам по-добре, Санди“.

Дейвид най-неочаквано се почувствал Благодарен.

Дейвид бил благодарен за красивото синьо небе.

Дейвид бил благодарен за новата си приятелка Санди.

Дейвид бил благодарен за забавното си куче Ръсти.

Дейвид бил благодарен за своето семейство.

Дейвид просто се почувствал много благодарен.

Колкото по-благодарен ставал Дейвид, толкова по щастлив се чувствал.

Колкото по-щастлив ставал, толкова повече пораствала усмивката му.

Усмивката на Дейвид ставала все по-голяма и по-голяма, и по-голяма.

Щастливи мисли възниквали навсякъде в ума на Дейвид. Дейвид открил тайната на щастието да носи палтото на благодарността.

Дейвид бил благодарен особено на Санди. „Санди, много ти благодаря за това палто, чувствам се щастлив за първи път от много отдавна.“Санди” погледнала Дейвид и казала „Сега трябва да тръгвам Дейвид, за да мога да занеса това палто на други нещастни деца“. „Какво?“ Дейвид не можел да повярва. „Как можеш да вземеш това палто, Санди, аз не искам отново да ставам нещастен.“

Санди започнала да се усмихва и казала, „Защо, Дейвид, сега след като знаеш, че тайната на щастието е да бъдеш благодарен, можеш да направиш свое собствено палто на благодарността, което да носиш всеки ден. Твоето палто на благодарността може да е въображаемо и можеш да го направиш какъвто цвят поискаш. Всеки ден, когато се събудиш, си обличай въображаемото палто и започвай да мислиш за всички неща, за които си благодарен и ще бъдеш щастлив.

Дейвид помислил за малко и казал, „Мисля, че моето палто ще бъде

синьо със златни копчета.“

Санди каза:

„Не е ли забавно, утре сутрин, ще станеш от леглото и ще си сложиш палтото на благодарността и ще помислиш за всички неща, за които можеш да си благодарен и ще бъдеш щастлив, колкото в момента.“ Санди прегърнала Дейвид. „Довиждане, Дейвид, толкова се радвам, че сега притежаваш тайната как да бъдеш щастлив.“ Дейвид казал, „Санди, и аз се радвам, че си намери палтото и че ме научи как да си направя свое собствено.“

След като Санди си тръгна, Дейвид взел хартия, моливи и пастели. Той нарисувал палто, оцветил го в синьо и направил копчетата златни. Закачил картината в стаята си.

Следващата сутрин Дейвид станал от леглото, погледнал картината си закачена на стената и си сложил своето въображаемо палто на благодарността. За своя изненада започнал да се чувства щастлив. Колкото по благодарен ставал, толкова по-щастлив се чувствал. Усмивката на Дейвид ставала все по-голяма и по-голяма, и по-голяма. Животът на Дейвид се изпълнил с щастие и останал щастлив до края на благодарните си дни.

А ти? Какъв цвят ще направиш своето палто на благодарността? Какви ще направиш своите копчета? Отиди и си вземи пастелите и няколко листа и нарисуй свое собствено палто на благодарността и го оцвети със специални цветове. Всяка сутрин, когато се събуждаш си сложи това палто и започни да мислиш за всички неща, за които можеш да благодариш и също като Дейвид ще придобиеш тайната на щастието.

Бъди щастлив!